

Landskap: Småland Upptecknat av: David Johansson

Härad: Sunnerbo Adress: Strömsnäsbruk Bet. U.S.

Socken: Träheryd Berättat av *Zusamme*

Uppteckningsår: 1932 Född år i

Uppteckningen rör
"Märkesgasten" och hans bekänneelse.

Sid.

1-2

Skriv endast på denna sida!

2 sid.

4776

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Strömsnäsbruk den 20/2 1932.

Får med anledning av Eder uppmaning i Ljungbytidningen Smålänningen av dato 2 januari detta år härmed insända bifogade manuskript, där jag nedtecknat berättelsen om en person, som bevisligen levat och under årtionden fortlevat i sägen på folkets läppar.

Med utmärkt högaktning

David Johansson
Box 115
Strömsnäsbruk.

Då jag här tecknar ned denna berättelse som fortlevat på folkets läppar så är det i förhoppning att bygdeforskningen rädda minnet av en person, som genom sin rätträdighet kom att vandra som "märkesgast" tills han slutligen bragtes till ro av en kneckt, som gick under namnet "Fiskens Magni."

Det var några år efter lantmätningen vilken benämndes "storskifte." Det var allom bekant, att en lantmätare "gått igen." Missatnkarna kunde dock ej riktas mot någon av de lantmätare, som figurerat på orten och nu voro döda. Så snart som skymningen fallit på, visade sig denna "märkesgast" dragande en ställina efter sig och man kunde höra hans: ohoj! långväga ifrån, Ja, denna "märkesgast" bad dem han mötte "gå med tre steg från vägen". En afton hände det att några ungdomar, som voro på hemväg från ett julgille besvarade "märkesgastens" ohoj.- Men det skulle de ej ha gjort, ty denne närmade sig dem med otrolig fart. I rädslan gömde de sig i kvarnhuset, Som då på den tiden fanns där. Nu finns endast kvarnstenen kvar. Fanns det då ej någon, som vågade gå med denne "märkesgast" "tre steg från vägen." Jo, en. Denne var "Fiskens Magni." Magni hade varit kneckt, men bebodde vid denna tid ett torp,

4776

Denne gick med märkesgasten, och efter den stunden visade han sig aldrig mer.

När Magni låg på sitt dödsläger, sade han till Erlandsson, som var härvarande: "Ända sedan jag gick med märkesgasten har på mig vilat en hemlighet angående denne som jag bragte till ro. Jag har här på ett papper upptecknat vad jag fick veta. Läs det, Erland, och när jag är död, bränn opp det! Ty detta är märkesgastens bekännelse:"

"Jag hade som varande lantmätare tillförordnats att verkställa lantmätningen i X. Jag var i mina bästa år och ogift. Jag hade fattat kärlek till storbondens dotter. Storbonden hade en "nabbo" som var änka och hennes son. Denne änkans son älskade också storbondens dotter. Storbonden - som därtill var nämde man - märkte min böjelse för hans dotter, och tubbade mig därför med fagra löften såsom hans mäg, att mäta så, så att änkans mest värdefulla jord föll i hans händer. Men änkan gick till en som var väl förfaren i svartkonst och jag erhöll denna förbannelse. Förbannad vare du! Du skall bliva ränad och ihjälslagen. Du skall ej få vila i vigd jord! Efter din död skall du vandra och ropa ditt, ohoj! Alla skola avsky dig! Tystnaden skall omgiva dig, såsom min förbannelse dänar i dina öron.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2